

Bestemmelsen fastslår, at adgangen til at få oplysninger i princippet omfatter alle dokumenter, der vedrører den pågældende sag. En række undtagelser fremgår dog af forslaget § 2 og § 5.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer til kommissionsudkastets § 3, stk. 2, og partsoffentlighedslovens § 5.

Det foreslåede offentlighedsprincip vedrører sagens dokumenter. Undertiden indhenter forvaltningen mundtlige oplysninger som grundlag for dens afgørelser. Denne fremgangsmåde betyder ofte en hurtigere og bedre sagsbehandling, og dens anvendelse bør ikke søges begrænset. På den anden side er det vigtigt, at adgangen til at få oplysninger ikke derved udelukkes. Det foreslås derfor, at der, når faktiske oplysninger af væsentlig betydning for sagens afgørelse meddeles mundtligt, skal gøres notat om oplysningerne, således at de kan meddeles i overensstemmelse med forslaget § 1. Det er ikke en nødvendig konsekvens af denne bestemmelse, at de nævnte oplysninger straks ved modtagelsen nedfældes i et særligt dokument. Der vil som hidtil kunne gøres et notat om oplysningerne i den pågældende forvaltningsmyndigheds interne arbejds materiale, navnlig i referat eller konceptark. I så fald må der blot, dersom der fremsættes en begæring efter § 1, udfærdiges en ekstrakt, der gengiver de faktiske oplysninger af væsentlig betydning for sagens afgørelse, som er modtaget på denne måde.

Til § 5.

Bestemmelsen, der angiver visse dokumenter, som ikke er undergivet offentlighed, svarer med enkelte ændringer til kommissionsudkastets § 4, men er opstillet og affattet i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i partsoffentlighedslovens § 6.

Bestemmelsen i kommissionsudkastets stk. 1, litra a, om indstillinger til kongen er ikke medtaget; denne bestemmelse må anses for overflødig ved siden af bestemmelsen i forslaget § 5, nr. 4. Også bestemmelsen i kommissionsudkastets § 4, stk. 1, litra f, om dokumenter i sager om administrativt ikendte bøder er – ligesom i partsoffentlighedsloven – udeladt. Sådanne dokumenter er undtaget fra offentlighed efter forslaget § 6, stk. 1.

Bestemmelsen i forslaget § 5, nr. 1, der undtager statsrådsprotokoller og referater af møder mellem ministre, svarer til første led i kommissionsudkastets § 4, stk. 1, litra a. Man har dog fundet det bedst stemmende med begrundelsen for denne undtagelse at medtage dokumenter, der udarbejdes af en myndighed til brug for møder mellem ministre.

Bestemmelsen i forslaget § 5, nr. 2, der i overensstemmelse med kommissionsudkastets § 4, stk. 1, litra a, undtager brevveksling mellem ministerier om lovgivning, herunder bevillingslove, er begrundet i samme hensyn, som ligger bag bestemmelsen i nr. 1 om undtagelse for referater af møder mellem ministre. Man skal herved henvise til bemærkningerne i offentlighedskommissionens betænkning side 65 f. Samme betragtning vil i almindelighed kunne begrunde, at man med hjemmel i forslaget § 2, stk. 2, nr. 4, undtager brevveksling mellem ministre om andre politiske spørgsmål.

Bestemmelsen i forslaget § 5, nr. 6, der er ny, hjemler undtagelse for dokumenter om udenrigspolitiske og udenrigsøkonomiske forhold. De nævnte dokumenter ville i vidt omfang kunne undtages efter forslaget § 2, stk. 2, nr. 1, jfr. stk. 4; men for at afskære tvivl i retsanvendelsen har man fundet det rigtigst at optage en udtrykkelig undtagelsesbestemmelse.

Til § 6.

Bestemmelsen i forslaget § 6 fastsætter, at visse arter af sager falder uden for lovens anvendelsesområde.

Til stk. 1. Bestemmelsen, der undtager sager inden for strafferetsplejen og sager om ansættelse eller forfremmelse i det offentlige tjeneste fra offentlighedsordningen; svarer til den gældende bestemmelse i partsoffentlighedslovens § 11, jfr. også kommissionsudkastets § 2, stk. 1, nr. 2, § 4, stk. 1, litra d og f, samt § 10, stk. 5.

Undtagelsen vedrørende sager inden for strafferetsplejen omfatter, ligesom den tilsvarende bestemmelse i partsoffentlighedslovens § 11, alle sager vedrørende gennemførelse af strafferetlige retsfølger, herunder også de straffesager, der efter særlig hjemmel behandles af andre administrative myndigheder end politi og anklagemyndighed. I administrativ praksis er det antaget, at partsoffentlighedsloven i henhold til denne bestemmelse er uanvendelig i sager om anvendelse af disciplinærmidler inden for forsvaret eller civilforsvaret. I anledning af en konkret sag har folketingets ombudsmand imidlertid over for justitsministeriet givet udtryk for tvivl om den nævnte forfolknings holdbarhed og henstillet, at spørgsmålet søges afklaret i forbindelse med partsoffentlighedslovens revision. Efter justitsministeriets opfattelse er spørgsmålet imidlertid ikke egnet til at blive reguleret i en almindelig lov om forvaltningens sagsbehandling, og man har derfor optaget forhandling med indenrigsministeriet og forsvarsministeriet med henblik på at søge spørgs-